sft: Informasjon

TA-2228/2007

Deponikategori 3 - kriterier for mottak av avfall på deponi for inert avfall

Jamfør avfallsforskriften kapittel 9, vedlegg II

Deponikategori 3 (deponi for inert avfall) kan ta i mot

- **inert avfall som er definert i avfallsforskriftens § 9-3 og**
- **lett forurensede masser som oppfyller kriteriene i vedlegg II til avfallsforskriftens kapittel 9.**

Det er verdt å merke seg at selv om avfallet oppfyller mottakskriteriene, innebærer ikke det at avfallet kan klassifiseres som inert avfall.

For klassifisering av inert avfall er det definisjonen i avfallsforskriftens § 9-3 som gjelder. Der framgår det at inert avfall er avfall som ikke gjennomgår noen fysisk, kjemisk eller biologisk omdanning av betydning. Inert avfall skal ikke ha egenskaper som medfører noen fare for kvaliteten på overflatevann og grunnvann.

Farlig avfall kan ikke tas i mot på deponi for inert avfall selv om kriteriene i vedlegg II oppfylles.

Hvis du vil vite om avfallet ditt kan bringes til et deponi for inert avfall må du gjøre følgende:

- Basiskarakterisere avfallet ditt for å finne ut om avfallet er inert i henhold til definisjonen. Hvis avfallet er inert kan det legges på deponi for inert avfall.
- Hvis du har et avfall som i utgangspunktet er inert, men er forurenset, må du analysere avfallet for å se om mottakskriteriene for utlekkingspotensial og organiske parametere er oppfylt.

Gjelder mottakskriteriene for inert avfall som skal brukes til utfyllingsformål?
Mottakskriteriene gjelder ikke for egnet inert avfall som skal brukes til oppfyllingsformål etter tillatelse fra kommunen. Ved bruk av egnet inert avfall til utfyllingsformål bør det stilles strengere krav til avfallet enn hvis det går til deponi.

Oppfyllelse av kriteriene i vedlegg II for avfall som kan deponeres på deponi for inert avfall er ikke tilstrekkelig. Det kan tillates avfall med høyere utlekkingspotensial for miljøgifter for avfall som leveres til et godkjent deponi for inert avfall, enn for egnet inert avfall som skal brukes til oppfyllingsformål hvor det er mindre kontroll.

Hvilke kriterier gjelder for avfall som skal til deponi for inert avfall?
Lett forurensede masser som tas imot ved deponier for inert avfall kan ikke overskride de grenseverdier for utlekkingspotensial som er gitt i vedlegg II. Ved basiskarakterisering bestemmes utlekkings-potensial ved både ristetest og kolonnetest. For verifikasjon, kan en av testene benyttes.

En del inert avfall som ikke trengs å testes på utlekkingspotensial er listet opp i vedlegg II. Dette er hovedsakelig usammensatte avfallsstrømmer som glass, betong, murstein etc. som stammer fra en og samme kilde. Ved mistanke om forurensninger skal avfallet testes og resultatene sammenholdes med kriteriene i vedlegg II.

Hvilke grenseverdier gjelder for organisk materiale?

I tillegg til grenseverdiene for utlekkingspotensial, kan lett forurensede masser som skal deponeres på deponi for inert avfall ikke overskride følgende grenseverdier for totalinnhold av organiske parametere:

Parameter	Verdi
Totalt organisk karbon (TOC)	3 % (*)
Benzen, toluen, etylbenzen og xylener (BTEX)	6 mg/kg
Polyklorerte bifenyler (7 kongenerer av PCB)	1 mg/kg
Mineralolje (C10 til C40)	500 mg/kg
Polyaromatiske hydrokarboner ($\sum$ PAH 16)	20 mg/kg
Benso(a)pyren	2 mg/kg

Hvilke tidsfrister gjelder?
Forskriftsendringene trer i kraft 01.01.2007. Fra 01.07.2007 gjelder deponiansvarliges plikter, slik at fra 01.07.2007 må deponiene ha fått på plass et system for å kontrollere at

Statens forurensningstilsyn
Postboks 8100 dep,
N-0032 Oslo

Telefon:+47 22 57 34 00
Telefaks:+47 22 67 67 06
E-post:postmottak@sft.no
Internett:www.sft.no

Bestilling:
www.sft.no/skjema.html

mottakskriteriene overholdes ved mottak av avfall. Innen 01.07.2007 forventer vi derfor at avfallsprodusentene har gjennomført nødvendige basiskarakteriseringer.

Hvor finner du mer informasjon?
Opplysninger om hva basiskarakteriseringen skal omfatte finner du i pkt 1.1 og kriterier for avfall som kan mottas ved deponier for inert avfall i pkt 2.1 i vedlegg II til avfallsforskriftens kapittel 9.